

Praksisnotat om samvær med anbragte børn og økonomisk støtte efter servicelovens § 52a

Til brug for temaankemøde i uge 38 2019

Indhold

- I. Lovgrundlag
- II. Generelt
- III. Betingelser for støtte - personkreds
- IV. Betingelser for støtte - udmåling
- V. Kendetegn ved sager om samvær med anbragte børn og økonomisk støtte
- VI. Praksis – Ankestyrelsens principafgørelser
- VII. De konkrete mødesager

I. Lovgrundlag

Praksisnotatet er baseret på lov nr. 798 af 7. august 2019 om social service (serviceloven)

Uddrag af serviceloven:

Økonomisk støtte

§ 52 a. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om at yde økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte, jf. dog stk. 2. Der kan ydes økonomisk støtte til:

- 1) Udgifter i forbindelse med foranstaltninger efter § 52, stk. 3, eller efter §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller hvis støtten erstatter en ellers mere indgribende og omfattende foranstaltning efter § 52, stk. 3, eller efter §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.
- 2) Udgifter, der bevirker, at en anbringelse uden for hjemmet kan undgås, eller at en hjemgivelse kan fremskyndes.
- 3) Udgifter, der kan bidrage til en stabil kontakt mellem forældre og barn under barnets anbringelse uden for hjemmet.

Stk. 2. Støtte efter stk. 1, nr. 1, kan kun ydes, når forældremyndighedsindehaveren ikke selv har tilstrækkelige midler til det.

Samvær

§ 71. Barnet eller den unge har ret til samvær og kontakt med forældre og netværk, herunder søskende, bedsteforældre, øvrige familiemedlemmer, venner m.v. under anbringelsen uden for hjemmet. Kommunalbestyrelsen skal under hensyntagen til barnets eller den ungs bedste og under hensyntagen til beskyttelsen af barnets eller den ungs sundhed og udvikling og beskyttelsen af barnet eller den unge mod overgreb sørge for, at forbindelsen mellem barnet eller den unge og forældrene og netværket holdes ved lige. Ved tilrettelæggelse af samværet, skal der lægges vægt på, at barnet eller den unge også på længere sigt har mulighed for at skabe og bevare nære relationer til forældre og netværket. Kommunalbestyrelsen har i den forbindelse pligt til at sikre, at forældrene får information om barnets hverdag, og til at bidrage til et godt samarbejde mellem forældrene og anbringelsesstedet. En ret til samvær og kontakt, der er aftalt mellem forældrene eller er fastsat i medfør af forældreansvarsloven, opretholdes under barnets eller den ungs anbringelse uden for hjemmet, men kan reguleres eller midlertidigt ophæves efter reglerne i stk. 2-5.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal om fornødent træffe afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet og kontakten og kan fastsætte nærmere vilkår for samværet og kontakten. Ved afgørelsen lægges særlig vægt på hensynet til barnet eller den unge og formålet med anbringelsen. Der kan ikke efter 1. pkt. træffes afgørelser, som medfører, at samvær og kontakt kun må finde sted mindre end en gang om måneden. En sådan afgørelse sidestilles med en afbrydelse af forbindelsen og skal træffes af børn og unge-udvalget efter stk. 3 og 4. Kommunalbestyrelsen kan med samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at samværet mellem forældre og barnet eller den unge skal støttes ved, at der er en tredje person til stede.

Vejledning om indsatser og særlig støtte til børn og unge og deres familier nr. 9142 af 26. februar 2019 (uddrag)

Økonomisk støtte

259. Servicelovens § 52 a giver adgang til at yde forældremyndighedsindehaveren økonomisk støtte i en række forskellige situationer.

Servicelovens § 52 a, stk. 1, nr. 1, giver både mulighed for at dække udgifter, der er en direkte følge af en foranstaltning efter servicelovens § 52, stk. 3, udgifter, der er en del af foranstaltningen samt udgifter, der er en mere indirekte følge af en foranstaltning. Det bemærkes, at det er muligt at give økonomisk støtte til konsulentbistand efter § 11, stk. 4, nr. 1, jf. punkt 132-134. Udgifterne til selve foranstaltningerne afholdes af kommunen efter reglen i servicelovens § 173. Forældrene kan have udgifter som følge af foranstaltningen, som de ikke selv har råd til at afholde, og det er derfor muligt at yde støtte til disse udgifter efter servicelovens § 52 a, stk. 1, nr. 1. Der kan eksempelvis være tale om dækning af udgifter til f.eks. fritidsaktiviteter, efterskoleophold m.v., der indgår som en del af indsatsen.

Der kan desuden være tale om tilskud til tabt arbejdsfortjeneste som følge af familiebehandling iværksat efter § 52 stk. 3, nr. 3 og 4, hvis forældrene på grund af deres deltagelse i familiebehandlingen i en kortere, afgrænset periode ikke kan varetage deres arbejde.

261. I forhold til efterskoleophold skal der gøres særskilt opmærksom på, at bestemmelsen i servicelovens § 52 a, stk. 1, nr. 1 også giver mulighed for at yde hjælp til dækning af forældrenes udgifter ved barnets eller den unges kost- eller efterskoleophold, uden at der skal ske en egentlig anbringelse af barnet eller den unge uden for hjemmet. Et efterskoleophold kan i nogle tilfælde være tilstrækkeligt til at dække behovet for særlig støtte hos både børn og unge med funktionsned sættelser og med sociale problemer.

Bestemmelsen i servicelovens § 52 a, stk. 1, nr. 1, vil derfor kunne anvendes i en række tilfælde, hvor barnet eller den unge har et særligt behov for støtte, jf. servicelovens § 52, stk. 1, men hvor barnets eller den unges problemer er mindre alvorlige end det, der danner grundlag for en anbringelse uden for hjemmet. Bestemmelsen kan ikke anvendes i de tilfælde, hvor barnets eller den unges behov er af en karakter, hvor der er grundlag for en anbringelse. Afgrænsningen må bero på, om der er behov for den opfølgning og hertil hørende beslutningskompetence for kommunen, som følger af en afgørelse om anbringelse.

Bestemmelserne er udtryk for et ønske om at forbeholde anbringelsesbegrebet for de situationer, hvor der er behov for de kommunale forpligtelser, som følger af en anbringelse.

Der vil også være tilfælde, hvor der er behov for, at et ophold på en kost- eller efterskole sker som led i en anbringelse uden for hjemmet efter servicelovens § 52, stk. 3, nr. 7. Om opholdet

på en kost- eller efterskole skal ske som en anbringelse efter servicelovens § 52, stk. 3, nr. 7, eller om der alene skal ydes økonomisk støtte til opholdet efter servicelovens § 52 a, stk. 1, nr. 1, må bero på, om der er behov for den opfølgning og hertil hørende beslutningskompetence for kommunen, som følger af en afgørelse om anbringelse uden for hjemmet.

For at kunne yde støtte efter den sociale lovgivning til et kost- eller efterskoleophold skal kriteriet i servicelovens § 52 a, stk. 1 være opfyldt. Det vil sige, at barnet eller den unge skal have behov for særlig støtte. De økonomiske forhold hos forældremyndighedsindehaveren eller prisen på et kostskoleophold er altså ikke i sig selv et tilstrækkeligt grundlag for, at en foranstaltning sættes i værk med økonomisk støtte fra de sociale myndigheders side.

Vurderingen af, om der er grundlag for at bevilge økonomisk støtte til et efterskoleophold i henhold til serviceloven § 52 a, skal være konkret og individuel. Vurderingen af, om den unge har et særligt behov for støtte, sker uafhængigt af, om den unge har gennemført folkeskolens grunduddannelse og uafhængigt af, om den unge må anses for at være i den undervisningspligtige alder. Der henvises til Ankestyrelsens principafgørelse 66-14. Den økonomiske støtte til et efterskoleophold kan ikke betinges af, at støtten kan ydes for et fuldt skoleår. Der kan gives økonomisk støtte efter serviceloven § 52 a frem til den unge fylder 18 år. Der er ikke i serviceloven noget til hinder for, at kommunen kan yde økonomisk støtte til et efterskoleophold indtil den unge fylder 18 år, hvorefter forældrene selv afholder udgifterne til resten af efterskoleopholdet.

Samvær

Pkt. 466. Børn og unge, som anbringes uden for hjemmet, har ret til samvær og kontakt med deres forældre og netværk, herunder søskende, bedsteforældre, øvrige familiemedlemmer og venner m.v. Udtrykket forældrene dækker både forældremyndighedsindehavere og forældre, der ikke har del i forældremyndigheden. Det betyder, at hensynet til barnet eller den unges behov for og ønske om samvær skal stå over forældrenes ønske om kontakt og samvær. Kommunen skal træffe afgørelse om omfanget og om udøvelsen af samværet i de tilfælde, hvor samværet begrænses. Ved afgørelsen lægges særligt vægt på barnets eller den unges bedste og formålet med anbringelsen. Udgangspunktet for forvaltningens afgørelse om samvær skal være, at barnet eller den unge som hovedregel har brug for at bibeholde kontakten til de biologiske forældre, søskende m.fl. I den konkrete vurdering af omfanget af samvær med forældrene skal det derfor tillægges betydning, at et barn eller en ung som udgangspunkt har behov for og interesse i en hyppig kontakt til forældrene. Afgørelsen skal også inddrage forældrenes ønske om samvær med barnet eller den unge. Det er afgørende, at kommunen i sine afgørelser tager hensyn til, at barnet eller den unge ikke skal opleve et samvær eller en kontakt med en forælder i de situationer, hvor selve kontakten vurderes som skadelig for barnets trivsel og udvikling. Det kan f.eks. være i situationer, hvor en forælder tidligere har udsat barnet eller den unge for vold eller seksuelle overgreb, og hvor samvær derfor vurderes at være til skade for barnet.

Pkt. 470. Afviklingen af samvær og kontakt kan rejse en række praktiske problemer. Samværet og kontakten kan naturligvis ikke udøves af forældrene eller netværket uden hensyntagen til, at barnet eller den unge nu er i et nyt miljø, og at anbringelsesstedet har sin tilrettelæggelse af dagligdagen, som må respekteres. Udgangspunktet er derfor, at forældrene eller netværket og anbringelsesstedet aftaler, hvornår samværet skal foregå inden for de rammer, der er udstukket af kommunen, således at afviklingen af samværet kommer til at passe begge parter.

I nogle tilfælde kan det dog blive nødvendigt, at kommunen regulerer afviklingen af samværet. Kommunen har efter servicelovens § 71, stk. 2, adgang til om nødvendigt at træffe afgørelse om omfanget, herunder hyppighed og tidsmæssig varighed og udøvelsen af samværet eller

kontakten mellem forældrene eller netværket og barnet eller den unge. Det kan dreje sig om både tilrettelæggelsen af de gensidige besøg og om, hvordan brev- og telefonkontakten eller anden kommunikation skal foregå. Kommunen kan endvidere fastsætte nærmere vilkår for samværet, f.eks. at en gennemførelse af samværet forudsætter, at forældrene eller netværket ikke er påvirket af alkohol eller stoffer. Dette indebærer dog ikke, at kommunen kan opstille vilkår om f.eks. indtagelse af antabus eller lignende for afgørelsen om retten til samvær. Kommunen kan endvidere ikke indskrænke omfanget af samvær alene med den begrundelse at en person har et misbrug. Der kan også træffes afgørelse om, at samværet skal foregå et bestemt sted, f.eks. på institutionen eller et neutralt sted. Kommunens adgang til at træffe afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet eller kontakten omfatter også den forælder, der ikke har del i forældremyndigheden samt netværket.

Kommunens adgang til at regulere samværets praktiske afvikling har til hensigt at tilgodese barnet eller den unge, og det præciseres i bestemmelsen, at der ved afgørelsen skal lægges særlig vægt på hensynet til barnet eller den unge og formålet med anbringelsen.

Loven sætter en grænse for, i hvilket omfang samvær og kontakt kan reguleres af kommunen. Det er fastsat i servicelovens § 71, stk. 2, 3. pkt., at der ikke efter 1. pkt. kan træffes afgørelser, der medfører, at samvær og kontakt kun må finde sted mindre end en gang om måneden. En afgørelse, som medfører, at samvær og kontakt kun må finde sted mindre end en gang hver måned, vil være at betragte som en afgørelse om afbrydelse af forbindelsen mellem forældrene og barnet eller den unge og skal behandles efter reglerne herom, jf. servicelovens § 71, stk. 3 og 4.

II. Generelt

Samvær

Børn og unge, som anbringes uden for hjemmet, har ret til samvær og kontakt med deres forældre og netværk, herunder søskende, bedsteforældre, øvrige familiemedlemmer og venner med videre.

Hensynet til barnet eller den unge og formålet med anbringelsen skal tillægges mere vægt end for eksempel forældrenes ønske om kontakt og samvær.

Økonomisk støtte

Serviceloven § 52 a giver mulighed for at yde økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren i en række forskellige situationer. Der kan være mulighed for både at dække udgifter, som er en direkte følge af en foranstaltning og udgifter som er en indirekte følge af foranstaltningen. Der kan også gives støtte hvis støtten erstatter en ellers mere indgribende og omfattende foranstaltning.

Den økonomiske støtte efter § 52 a kan alene ydes til forældremyndighedsindehaveren. Det betyder også, at der ikke kan ydes økonomisk støtte direkte til barnet eller den unge.

Der er ikke en tidsmæssig grænse for, hvor lang tid kommunen kan yde økonomisk støtte efter servicelovens § 52 a, udover at støtten ophører, når den unge fylder 18 år.

III. Betingelser for støtte - personkreds

Samvær

Der er muligt at etablere samvær for anbragte børn og unge med både forældre og netværk, herunder søskende, bedsteforældre, øvrige familiemedlemmer og venner med videre.

Økonomisk støtte

Den økonomiske støtte skal være af væsentlig betydning af hensyn til barnets eller den unges særlige behov for støtte. Bestemmelsen giver ikke mulighed for i al almindelighed at yde økonomisk støtte eller forsørgelse til børnefamilier.

Sektoransvarlighedsprincippet er endvidere gældende. Det betyder eksempelvis, at det er skolemyndighederne, som er ansvarlige for tiltag i skoleregi og for at sikre, at der er de nødvendige undervisningstilbud til alle børn uanset deres individuelle vanskeligheder. Servicelovens § 52 a, stk. 1, nr. 1, kan derfor ikke anvendes til at yde støtte til pædagogiske eller uddannelsesmæssige formål i skoleregi.

Hvis støtten erstatter en ellers mere indgribende og omfattende foranstaltning efter § 52, stk. 3 jfr. § 52 a, stk. 1, nr. 1, 2. led er der ikke krav om udarbejdelse af en børnefaglig undersøgelse. Men barnets støttebehov skal dog være belyst på anden vis.

IV. Betingelser for støtte – udmåling

Samvær

Kommunen træffer afgørelse om omfanget af samværet og kontakten og kan fastsætte de nærmere vilkår herfor.

Kommunen kan bl.a. træffe afgørelse om hvor mange timer samværet skal finde sted, samt datoen og tidspunktet herfor. Kommunen kan endvidere beslutte hvor samværet skal foregå og også hvilke aktiviteter, der må finde ske. Kommunen kan ligeledes træffe afgørelse om, at der er behov for, at der er en tryghedsperson tilstede under samværet som en tryghedsskabende foranstaltning for barnet. I sådan et tilfælde er der hverken tale om overvågning eller støtte.

Økonomisk støtte

Økonomisk støtte efter servicelovens § 52 a, stk. 1, nr. 1 er trangsbestemt. Det betyder, at der kan ydes økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren i det omfang, denne ikke selv har midler til afholdelse af udgifterne. Det afgørende for bedømmelsen af trangen vil være, om udgiften vil bringe et i øvrigt rimeligt budget ud af balance, men det er i øvrigt op til kommunen at fastlægge, hvordan beregningen skal foretages. Hvis familiens økonomi er meget anstrengt, kan der også ydes hjælp til mindre udgifter.

Økonomisk støtte efter § 52 a, stk. 1, nr. 2 og nr. 3 er ikke trangsbestemt.

V. Kendetegn ved sager om økonomisk støtte

Sagerne drejer sig typisk om økonomisk støtte til efterskoleophold. Den unge skal have et særligt behov for støtte. Dette behov skal være mere komplekst end blot noget indlæringsmæssigt. Det forhold, at en ung fx er ordblind eller "bagefter" i skolen er ikke i sig selv nok til at begrunde hjælp efter § 52 a. Sådanne problemer forventes håndteret i skolemæssigt regi, jf. sektoransvarsprincippet. Indlæringsmæssige problemer kan dog godt være en del af en problematik, hvor en ung ikke trives i sin skole og sin hverdag og derfor har brug for et miljøskift for ikke at komme i yderligere negativ udvikling.

Forældremyndighedsindehaveren skal endvidere mangle økonomisk evne til selv at betale helt eller delvis for efterskoleopholdet. Her ses alene på økonomien hos den forældremyndighedsindehaver, der har den unge boende. I modsætning til sager om hjælp i særlige tilfælde jf. aktivlovens regler herom, anlægges der her en lidt bredere vurdering af økonomien. Som det fremgår af vejledningen, må udgiften ikke "bringe et ellers rimeligt budget ud af balance". Et "rimeligt budget" skal forstås i forhold til familiens indtægter på ansøgningstidspunktet. Det kan derfor godt accepteres, at familien fx har en bil i mellemklassen, er medlemmer af fitnessklubber, tager på charterrejse eller lignende, hvis dette passer til familiens formåen. Kommunens afgørelse kan gå ud på afslag på støtte, delvis egenbetaling eller fuld bevilling, afhængigt af den økonomiske vurdering.

Andre sager kan fx omhandle økonomisk støtte hvis forældremyndighedsindehaveren har udgifter i forbindelse med, at man deltager i en foranstaltning med sit barn, eksempelvis familiebehandling. Der er endvidere mulighed for at yde økonomisk støtte til udgifter til transportudgifter i forbindelse med samvær mellem forældre og barn under barnets anbringelse uden for hjemmet.

Kendetegn ved sager om samvær med anbragte børn

- Sagerne drejer sig typisk om omfanget af samvær, herunder hyppigheden, hvor mange timer, og om der kan være overnatning. Forældrene ønsker sig ofte mere samvær, end de har fået. De har sjældent forståelse for det beskyttelseshensyn, der har betinget, at barnet eller den unge blev anbragt uden for hjemmet. Vi præciserer ofte i vores afgørelser, at det er barnet eller den unge, der har ret til samvær i det omfang, det stemmer med de særlige hensyn, der skal varetages, mens forældrene ønske om, at et anbragt barn fx er hjemme til jul må vige herfor.
- Sagerne kan også dreje sig om rammerne omkring samværet, herunder hvor samværene skal afholdes eller om plejeforældre skal være til stede. Kommunen har ret og pligt til at sætte rammerne for samværet. De kan fx bestemme, at samværet skal finde sted i plejefamilien, hvis der er tale om et helt lille barn, at en ny kæreste ikke må deltage i samværet, hvis det forstyrrer barnet, at man ikke må fotografere under samværet, at man ikke må være påvirket af alkohol eller stoffer og lignende.
- Sagerne kan også dreje sig om, hvorvidt samværet er støttet, eller om der reelt er tale om overvågning. Støttet samvær kan kun finde sted med samtykke, og det må ikke have karakter af overvågning. Overvåget samvær kan kun besluttes af børn og ungeudvalget. Grænsen mellem støtte og overvågning kan i nogle tilfælde blive diffus, og her er det opgaven for os at præcisere, hvornår man kan gøre hvad.
- Endelig kan sagerne dreje sig om samvær med fx bedsteforældre eller søskende. Disse afgørelser træffes altid over for forældremyndighedsindehaverne, og det er kun dem, der er klageberettigede.

VI. Praksis – Ankestyrelsens principafgørelser

Der er ikke tale om en udtømmende opstilling af Ankestyrelsens principafgørelser.

Principafgørelser om samvær

46-18 - Kommunen har ikke kompetence til at træffe afgørelse om samvær mindre end 45. minutter hver 4. uge. Der vil være tale om afbrudt samvær, som skal træffes af børn og unge-udvalget. Fastsættelse af samvær til kun én gang hver 4. uge forudsætter, at der er solide holdepunkter for, at barnet trivsel vil blive skadet ved mere samvær.

20-18 - Om afbrydelse af telefonkontakt og afbrydelse af sms-kontakt. Hvis der er ret til telefonisk kontakt, kan kommunen fastsætte rammerne for den øvrige kontakt bl.a. ved at begrænse eller udelukke adgangen til kommunikation via sms. Hensynet skal være den unge og formålet med anbringelsen. At nægte telefonopkald og i stedet fastsætte sms er afbrydelse af telefonkontakt. Det er alene børn og unge-udvalget, der har kompetence til at træffe afgørelse om afbrydelsen af kontakten.

57-15 - Forældremyndighedsindehaverens nye ægtefælle kan være del af barnets netværk. Kommunen skal derfor ud fra en konkret vurdering af barnets behov tage stilling til, om der skal være samvær mellem barnet og fars nye ægtefælle

C-12-03 – Kommunen havde kompetence til at fastsætte vilkår for hvor samværet mellem forældre og anbragte børn skulle finde sted. Kommunen kunne beslutte at samværet skulle foregå på et neutralt sted. En sådan beslutning om samvær var en konkret og skønsmæssig afgørelse, der skulle tage udgangspunkt i hensynet til barnet og formålet med anbringelsen.

C-41-02 – Ankestyrelsen fandt, at der var tale om overvåget samvær og ikke støttet samvær, når det var hensynet til barnet, der nødvendiggjorde, at der skulle være en repræsentant for kommunen til stede under samværet mellem en far og hans barn, der var anbragt uden for hjemmet.

C-19-02 – En forældremyndighedsindehaver havde ikke ret til at klage over kommunens afgørelse om regulering af samvær og kontakt truffet over for den anden forælder.

C-41-01 – Samvær med andre end forældrene skal træffes overfor forældremyndighedens indehaver. Det er ligeledes forældremyndighedens indehaver, der er klageberettiget.

Principafgørelser om økonomisk støtte

9-19 - Kommunen kan give økonomisk støtte til en forældremyndighedsindehaver til udgifter, der iværksættes af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte i forskellige situationer. Hvis en forældremyndighedsindehaver har udgifter i forbindelse med, at man deltager i en foranstaltning med sit barn, for eksempel familiebehandling, kan man kun få økonomisk støtte, hvis man ikke selv har tilstrækkelige midler til at dække udgiften.

90-17 - En udlænding, der har lovligt ophold i og desuden faktisk opholder sig i Danmark, har ret til at få behandlet en ansøgning om hjælp efter servicelovens bestemmelser. Hvis opholdet har en midlertidig eller lejlighedsvis karakter, kan der alene ydes støtte til at dække akut opståede behov. En far og søn havde samvær i Danmark hver tredje weekend fra fredag til søndag samt i ferier efter nærmere aftale. Faren betalte selv transportudgifterne fra hjemlandet til Danmark. Ankestyrelsen vurderede, at faren ikke opholdt sig her i landet på ansøgningstidspunktet. Ankestyrelsen vurderede også, at weekendophold i Danmark hver

tredje weekend i forbindelse med samvær med et anbragt barn havde en så midlertidig og lejlighedsvis karakter, at der ikke kunne gives støtte, undtagen hvis der var tale om et akut opstået behov. Endelig vurderede Ankestyrelsen, at udgifter til leje af sommerhus eller lignende i forbindelse med samvær hver tredje uge ikke var et akut opstået behov.

84-17 – Servicelovens § 52 a ikke giver mulighed for at betale for gennemførelsen af en familiesammenføring, der er bevilget efter anden lovgivning.

66-14 – Vurderingen af støtte til et efterskoleophold sker uafhængigt af den undervisningspligtige alder. Kommune kan ikke give afslag på støtte alene fordi der er tale om 11. og 12. skoleår.

VII. De konkrete mødesager

Vi har valgt at fremlægge 11 konkrete sager, herunder 2 sager om økonomisk støtte for at belyse Ankestyrelsens praksis herom. Sagerne er udvalgt for at belyse vores almindelige praksis på området, og omfatter derfor også sager, hvor vi er enige i kommunernes afgørelser, da den type af sager sjældent vil blive udtaget til principiel behandling. Nedenfor ses resuméer af 2 eksempler på de fremlagte sager.

Eksempel 1: Afslag på økonomisk støtte til efterskoleophold – stadfæstelse. Mor søger om økonomisk støtte til efterskoleophold for din datter. Forældrene bliver skilt i 2012 og datteren får bopæl hos mor. Skilsmissen var hård, og forældrene kan ikke samarbejde. Skilsmissen har påvirket datteren, som giver udtryk for, at hun ikke har det godt ved far. Hun har haft 5 samtaler vedrørende skilsmissen ved en psykolog gennem PPR. Psykologen beskriver datteren som et ressourcestærkt barn, der er nuanceret og fornuftigt. Hun beskrives af skolen som velfungerende og med normale ressourcer. Hun beskrives med masser af selvværd og som meget selvstændig. Skolen oplyser, at hun er en del af en tæt knyttet pige-gruppe, som alle er stærke både socialt og fagligt.

Eksempel 2: Samvær – stadfæstelse. En pige på 14 år har været anbragt i plejefamilie siden hun var 3 år gammel. Kommunen træffer afgørelse om, at pigens netværk, herunder hendes far og hendes halvbrødre kan deltage i hendes konfirmation. Mor klager over afgørelsen. Hun ønsker, at ovennævnte personer ikke skal deltage i konfirmationen. Det fremgår, at pigen selv har givet udtryk for, at hun ønsker, at ovennævnte parter skal deltage ved konfirmationen. Der foreligger ingen betænkeligheder ved at de deltager i konfirmationen. Hensynet til pigens ønsker og formålet med anbringelsen vejer højere end mors ønsker.